

РЕШЕНИЕ

№ 1897

гр. София, 23.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 06.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **11035** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е проведено по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, вр. ЗДДС.

Образувано е по жалба, вх. № 39988/07.11.2022 г. от адвокат Ю. Г., като пълномощник на управителя на „КК-12“ ЕООД, против Ревизионен акт № Р-22221721007365-091-001/11.07.2022 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., потвърден от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. с Решение № 1552/29.09.2022 г.

В съдебното производство дружеството – жалбоподател не е представлявано от едноличния собственик или от упълномощения адвокат Г.. Същата, с молба от 06.03.2022 г. е заявила, че поддържа жалбата и няма доказателствени искания; претендира възстановяване на разноските за водене на делото, съгласно списък, какъвто не е представен.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва жалбата, като счита, че и по време на съдебното производство не са опровергани заключенията на издателите на ревизионния акт, и тези, изложени в Решение № 1552/29.09.2022 г. Желает юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема следното.

Ревизията е за данъчен период по ЗДДС – 08.09 – 30.11.2021 г. Възложена е с редовно издадена от компетентен орган по приходите заповед. Съставен е ревизионен доклад (л. 31 от делото), въз основа на който компетентни органи по приходите са издали процесния РА № Р-22221721007365-091-001/11.07.2022 г. (л. 25), с който е начислено

в тежест на дружеството задължение за ДДС, в общ размер на 6 605,39 лв. (6 128,75 лв. главница и 476, 64 лв. лихви) за данъчен период м. 09.2021 г.

Процесуалните действия на ревизиращите органи са описани подробно в доклада, възражението срещу който е прието за неоснователно от издателите на ревизионния акт. Решаващият административен, с Решение № 1552/29.09.2022 г. е потвърдил акта. Данъчното задължение е определено при следните констатации.

„КК 12“ ЕООД е вписано в търговския регистър на 22.07.2021 г. с декларирана дейност извършване на СМР. През периода от учредяването (22.07.2021 г.), до 27.09.2021 г. дружеството е извършило облагаеми доставки на СМР, документирани със следните фактури: фактура № 1/28.07.2021 г.-данъчна основа 10 000 лева; фактура №2/02.08.2021 г.-данъчна основа 8 500 лева; фактура №3/02.08.2021 г.-данъчна основа 3 920 лева; фактура №4/02.08.2021 г.-данъчна основа 1 440 лева; фактура №5/10.08.2021 г.-данъчна основа 11 470 лева; фактура №6/02.09.2021 г.-данъчна основа - 7 686 лева; фактура №7/08.09.2021 г.-данъчна основа-32 518,50 лева; фактура №8/08.09.2021 г.-данъчна основа 4 254 лева; фактура №9/27.09.2021 г.-данъчна основа 5 000 лева.

Подало е заявление за регистрация по ЗДДС на 05.10.2021 г. Регистрирано е, считано от 01.11.2021 г. с Акт за регистрация № 220422103315768/19.10.2021 г.

Ревизиращите органи по приходите са приели, че: за период от два последователни месеца м. 08 и м. 09 дружеството е реализирало облагаем оборот над 50 000 лева, а именно - 65 534,50 лева по доставки, за които са съставени фактури №№: 2/02.08.2021 г.(ДО 8 500 лева“; 3/02.08.2021 г. (ДО 3 920 лева; 4/02.08.2021 г. (ДО 1 440 лева; 5/10.08.2021 г.(ДО 11 470 лева); 6/02.09.2021 г. (ДО - 7 686 лева); 7/08.09.2021 г. (ДО 32 518,50 лева). Приели са, че за случая са приложими съответно разпоредбите на чл. 102, ал. 4 ЗДДС (в редакцията ДВ, бр. 97/2017 г.), вр. чл. 96, ал. 1, изр. 2 с.з. (редакцията ДВ, бр. 14/2022 г., в сила от 18.02.2022 г.), защото с фактура № 7/08.09.2021 г. (ДО 32 518,50 лева) облагаемият оборот е надхвърлил 50 000 лева. Според ревизиращите органи и според ответника: съгласно чл. 96, ал. 1 ЗДДС (в приложимата редакция на текста) дружеството е следвало да подаде заявление за регистрация до 15.09.2021 г., но е подало такова едва на 05.10.2021 г.; съгласно чл. 102, ал. 4 ЗДДС (в приложимата редакция на текста) ревизиращите органи са начислили ДДС по следните фактури, №№: 7/08.09.2021 г.; 8/08.09.2021 г. с обща данъчна основа 36 772, 50 лева. По фактура № 9/27.09.2021 г. с данъчна основа 5 000 лева жалбоподателят е начислил ДДС, в размер на 1 000 лева, с Протокол № 1/01.11.2021 г., който е отразен в дневниците за продажби за м.11.2021 г. и по тази причина с РА не е начислен ДДС по тази фактура. На основание чл. 67, ал. 2 ЗДДС ревизиращите органи са приели, че ДДС е включен в договорената цена, посочена в процесните фактури. Така е определено задължение за внасяне на ДДС - 6 128, 75 лева.

Насрещната теза на оспорващото дружество, която оформя и правния спор по делото е следната: облагаем оборот от 50 000 лева е достигнат за период от три последователни месеца (м.м. 07, 08, 09.2021 г.), поради което чл. 102, ал. 4, вр. чл. 96, ал. 1 ЗДДС не са приложими.

По същество Съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и основателна.

Според чл. 96, ал. 1 ЗДДС (редакцията ДВ, бр. 14/2022 г., в сила от 18.02.2022 г.) „всяко данъчно задължено лице, което е установено на територията на страната, с облагаем оборот 50 000 лв. или повече за период не по-дълъг от последните 12

последователни месеца преди текущия месец е длъжно, в 7-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот, да подаде заявление за регистрация по този закон. Когато оборотът е достигнат за период не по-дълъг от два последователни месеца, включително текущия, лицето е длъжно да подаде заявлението в 7-дневен срок от датата, на която е достигнат оборотът“. Разпоредбите, с двете изречения уреждат две отделни хипотези, при които „всяко данъчно задължено лице, което е установено на територията на страната, с облагаем оборот 50 000 лв. или повече“ дължи да подаде заявление за регистрация по ЗДДС, „в 7-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот“. Разликата между двете хипотези е следната: при тази по изр. първо изискването е, облагаемият оборот 50 000 лв. или повече да е достигнат за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца, преди текущия месец; хипотезата по изр. второ следва да бъде приета за специална, понеже задължението за подаване на заявление възниква, още когато оборотът е достигнат за период не по-дълъг от два последователни месеца, включително текущия. Настъпването само на това условие (по изр. второ на чл. 96, ал. 1 ЗДДС, но не и по изр. първо) влече последиците по чл. 102, ал. 4 ЗДДС (в приложимата редакция на текста), а именно: „за определяне на данъчните задължения на лицето в случаите по чл. 96, ал. 1, изречение второ, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок, се приема, че лицето дължи данък за облагаемите доставки, с които надхвърля облагаемия оборот от 50 000 лв., от датата, на която е надвишен оборотът, до датата, на която е регистрирано от органа по приходите, или до датата, на която са отпаднали основанията за регистрация. За облагаемата доставка, с която се надхвърля облагаемият оборот, се дължи данък...“.

Каза се, че ревизиращите и ответникът са приели да се касае в случая за втората хипотеза (изр. второ на чл. 96, ал. 1 ЗДДС – „когато оборотът е достигнат за период не по-дълъг от два последователни месеца, включително текущия, лицето е длъжно да подаде заявлението в 7-дневен срок от датата, на която е достигнат оборотът“. Това становище са обвързали с твърдението, че облагаем оборот над 50 000 лева (65 534,50 лева) е реализиран за период от два последователни месеца - м. 08 и м. 09 по доставки, за които са съставени фактури с №№: 2/02.08.2021 г. (ДО 8 500 лева); 3/02.08.2021 г. (ДО 3 920 лева; 4/02.08.2021 г. (ДО 1 440 лева; 5/10.08.2021 г.(ДО 11 470 лева); 6/02.09.2021 г. (ДО - 7 686 лева). По фактури №№: 2/02.08.2021 г.; 3/02.08.2021 г. 4/02.08.2021 г.; 5/10.08.2021 г. и 6/02.09.2021 г. сборът от данъчните основи (8 500 лева + 3 920 лева + 1 440 лева + 11 470 лева + 7 686 лева) е равен на 33 016 лева. Именно с фактура № 7/08.09.2021 г.- (ДО 32 518, 50 лева) е достигнат облагаем оборот от общо 65 534, 50 лева (33 016 + 32 518, 50=65 534, 50). С РА обаче е отчетено дружеството да е извършило облагаеми доставки на СМР, през периода от учредяването (22.07.2021 г.), до 27.09.2021 г., като освен изброените по – горе, общо 8 (осем) данъчни фактури (№№ 2/02.08.2021 г.; 3/02.08.2021 г.; 4/02.08.2021 г.; 5/10.08.2021 г.; 6/02.09.2021 г.; 7/08.09.2021 г.: 8/08.09.2021 г. и 9/27.09.2021 г., издадени през м.м. 08, 09.2021 г., на първо място е посочена (л. 26 от делото) и фактура № 1/28.07.2021 г. Тази данъчна фактура удобно е игнорирана от издателите на ревизионния акт, защото пречи да бъде обоснована тезата им за квалифициране на случая по изр. второ на чл. 96, ал. 1 ЗДДС. Липсват обаче в акта мотиви, защо след като са признали дружеството да е извършило облагаеми доставки на СМР, през периода от учредяването (22.07.2021 г.), до 27.09.2021 г., не са взели предвид и

фактура № 1/28.07.2021 г., с ДО 10 0000 лева. Изключването на фактура № 1/28.07.2021 г. не променя констатацията, че именно с издаването на фактура № 7/08.09.2021 г. (ДО 32 518, 50 лева) е достигнат облагаем оборот над 50 000 лева, но с включването на данъчната основа и по фактура № 1/28.07.2021 г. облагаемият оборот е възлизал на 75 534, 50 лева, а не както е прието и от ответника – 65 534, 50 лева. Включването и на фактура № 1/28.07.2021 г. квалифицира случая като такъв по чл. 96, ал. 1, изр. първо ЗДДС, поради което нормата на чл. 102, ал. 4 ЗДДС (в дефинираната редакция на текста) не е приложима. Това означава, че „КК12“ ЕООД не дължи данък „за облагаемите доставки, с които надхвърля облагаемия оборот от 50 000 лв., от датата, на която е надвишен оборотът, до датата, на която е регистрирано от органа по приходите, или до датата, на която са отпаднали основанията за регистрация“, както и за облагаемата доставка, с която се надхвърля облагаемият оборот...“. Като са постановили обратното, ревизиращите органи по приходите са постановили материално незаконосъобразен ревизионен акт, който подлежи на отмяна.

В заключение - Ревизионен акт № Р-22221721007365-091-001/11.07.2022 г., потвърден от ответника с Решение № 1552/29.09.2022 г. е издаден от компетентни органи по приходите, но в резултат на неправилно прилагане на относимите материалноправни разпоредби на ЗДДС. Уважаването на жалбата обуславя по принцип и основателност на претенцията на жалбоподателя за възстановяване на разноските за водене на делото. От адвокат Г. обаче не са представени своевременно списък по чл. 80 ГПК и доказателства за сторени от „КК 12“ ЕООД разноски за адвокатско възнаграждение. В подадената по електронната поща на Съда, на 06.03.2023 г. (датата на съдебното заседание) молба (л. 139) адвокатът е записал, че представя списък и договор за правна защита, но такива липсваха, респ.- не са описани в съдебния протокол. Списък по чл. 80 ГПК и Договор за правна защита и съдействие, от 03.03.2023 г. са представени по електронната поща на Съда, едва на 23.03.2023 г. Съдът не следва да ги кредитира като доказателства за направени от дружеството разноски за адвокат, тъй като са представени след приключване на последното съдебно заседание (арг. чл. 80, изр. първо ГПК). Ответникът дължи да възстанови само сумата от 50 лева, представляваща държавната такса за образуване на делото.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1, изр. първо ДОПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата, вх. № 39988/07.11.2022 г. от „КК-12“ ЕООД РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22221721007365-091-001/11.07.2022 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., потвърден от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. с Решение № 1552/29.09.2022 г., относно начислено в тежест на дружеството задължение за ДДС, в общ размер на 6 605, 39 лв. (6 128,75 лв. главница и 476, 64 лв. лихви) за данъчен период м. 09.2021 г.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да възстанови на „КК-12“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] разноските за държавна такса, в размер на 50 лв. (петдесет) лева.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането от адвоката – пълномощник на „КК-12“ ЕООД за възстановяване разноските за адвокатско възнаграждение, в размер на 2 320 лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: